PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

23.11.2006 PE 380.845v01-00

POPRAWKI 5-80

Projekt opinii **(PE 380.583v01-00)**
Rainer Wieland
Zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej

Zmieniony wniosek dotyczący dyrektywy (COM(2006)0168 – C6-0233/2005 – 2005/0127(COD) – akt zmieniający)

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 5

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wzywa Komisję Prawną jako komisję przedmiotowo właściwą, aby zaproponowała odrzucenie wniosku Komisji.

Or. en

Uzasadnienie

Jak wyjaśniono w piśmie z dnia 3 lipca 2006 r. skierowanym do komisarza Franka Frattiniego przez przewodniczącego Senatu holenderskiego Y.E.M.A. Timmermana-Bucka oraz przewodniczącego Izby Reprezentantów F.W. Weisglasa, „obie izby holenderskiego parlamentu stwierdziły, że Wspólnocie nie przyznano żadnych uprawnień dotyczących celu proponowanego działania. Mimo to obie izby przeanalizowały pro forma omawiany wniosek pod względem zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności i uznały, że wniosek ich nie spełnia”.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 6

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wzywa Komisję Prawną jako komisję przedmiotowo właściwą, aby zaproponowała odrzucenie wniosku Komisji.

Or. en

Uzasadnienie

Istnieją powody, by zakwestionować w tym przypadku stosowanie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską jako podstawy prawnej. Ponadto wątpliwe jest, czy za pośrednictwem niniejszego szczegółowego wniosku możliwe jest osiągnięcie celu harmonizacji przepisów karnych, aby skutecznie zwalczać podrabianie i piractwo na rynku wewnętrznym. Dyrektywa 2004/48/WE w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewiduje już procedury, środki naprawcze oraz środki cywilne i administracyjne służące przestrzeganiu tych praw. Jednakże niniejsza dyrektywa nie została jeszcze wdrożona przez wszystkie państwa członkowskie. Dotychczas tylko 12 z nich wdrożyło ten instrument prawny. Harmonizacja sankcji karnych powinna być ostatecznym środkiem; w pierwszej kolejności należy natomiast zharmonizować środki cywilne i administracyjne. Dlatego też sprawą najwyższej wagi jest, by przed podjęciem jakiejkolwiek nowej inicjatywy wdrożyć najpierw dyrektywę 2004/48/WE.

Projekt rezolucji legislacyjnej

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 7
Odniesienie -1 a (nowe)

-1a. Podziela stanowisko rządu holenderskiego, który w lipcu 2006 r. podkreślił, że istnieją już instrumenty prawne do walki z piractwem, i odrzucił niniejszą dyrektywę, uznając ją za niepotrzebną. Stwierdził on ponadto, że Komisja nie posiada uprawnień do występowania z wnioskiem w sprawie dyrektywy uznającej naruszanie praw własności intelektualnej za czyn karalny.

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 8
Odniesienie -1 b (nowe)

-1b. Podziela stanowisko rządu holenderskiego, który uważa, że nie ma wyraźnej potrzeby

przyjmowania tego rodzaju dyrektywy i że Komisja błędnie zinterpretowała wyrok wydany przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-176/03, rozszerzając zakres swojego działania na dziedzinę niewchodzącą w zakres jej uprawnień.

Or. en

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 9
Odniesienie 1 a (nowe)

1a. Zwraca uwagę na oświadczenie rządu holenderskiego z lipca 2006 r., zgodnie z którym istnieją już instrumenty prawne do walki z piractwem i dlatego uznaje on obecną dyrektywę za zbędną. Ponadto uważa on, że Komisja nie jest uprawniona do występowania z wnioskiem dotyczącym dyrektywy, która definiowałaby naruszenie praw własności intelektualnej jako czyn karalny.

Or. en

Uzasadnienie

W następstwie wyroku w sprawie C-176/03 wydanego niedawno przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości Komisja proponuje dyrektywę w sprawie środków prawa karnego i praw własności intelektualnej zgodnie z art. 95 traktatu. Bez uszczerbku dla kompetencji Komisji Prawnej warto zauważyć, że istnieją poważne wątpliwości w związku z szeroką interpretacją wyroku, które Komisja Europejska przedstawiła w komunikacie COM(2005)583. W konsekwencji wątpliwości dotyczą również podstawy prawnej wniosku.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 10
Tytuł

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej ***w walce z podrabianiem i piractwem***

Or. en

Uzasadnienie

Tytuł dyrektywy powinien być zgodny z jej zakresem, który należy ograniczyć do naruszenia praw autorskich oraz podrabiania znaków towarowych zgodnie z porozumieniem TRIPS oraz

z ograniczeniami ustanowionymi w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie 176/03.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 11
Punkt uzasadnienia 5

(5) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewiduje środki cywilne i administracyjne, procedury oraz środki naprawcze. ***Istnieje więc konieczność uzupełnienia wyżej wymienionej dyrektywy o przepisy karne o charakterze wystarczająco odstraszającym, mające zastosowanie na całym terytorium Wspólnoty. Zbliżenie niektórych przepisów prawa karnego jest konieczne, aby móc prowadzić skuteczną walkę przeciw podrabianiu i piractwu w obrębie rynku wewnętrznego. Prawodawca wspólnotowy jest uprawniony do przyjęcia środków karnych niezbędnych do zagwarantowania pełnej skuteczności norm, które ustanawia w zakresie ochrony własności intelektualnej.***	(5) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewiduje środki cywilne i administracyjne, procedury oraz środki naprawcze. ***Pełne wdrożenie tych środków cywilnych i środków naprawczych jest warunkiem wstępnym tworzenia wszelkich dodatkowych środków i środków naprawczych.***

Or. en

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 12
Punkt uzasadnienia 5

(5) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewiduje środki cywilne i administracyjne, procedury oraz środki naprawcze. ***Istnieje więc konieczność uzupełnienia wyżej wymienionej dyrektywy o przepisy karne o charakterze wystarczająco odstraszającym, mające zastosowanie na całym terytorium***	(5) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewiduje środki cywilne i administracyjne, procedury oraz środki naprawcze. ***Pełne wdrożenie dyrektywy 2004/48/WE jest warunkiem wstępnym tworzenia wszelkich dodatkowych środków i środków naprawczych.***

Wspólnoty. Zbliżenie niektórych przepisów prawa karnego jest konieczne, aby móc prowadzić skuteczną walkę przeciw podrabianiu i piractwu w obrębie rynku wewnętrznego. Prawodawca wspólnotowy jest uprawniony do przyjęcia środków karnych niezbędnych do zagwarantowania pełnej skuteczności norm, które ustanawia w zakresie ochrony własności intelektualnej.

Or. en

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 13
Punkt uzasadnienia 7

(7) Należy dokonać zbliżenia przepisów prawnych, szczególnie w zakresie wymiaru kar w stosunku do osób fizycznych i prawnych, które dopuściły się tego typu czynów zabronionych pod groźbą kary lub które za takie czyny ponoszą odpowiedzialność. Zbliżenie to musi dotyczyć kar więzienia, grzywny i konfiskaty.	***skreślony***

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 14
Punkt uzasadnienia 8

(8) Celem usprawnienia dochodzeń karnych należy przewidzieć odpowiednie przepisy. Państwa członkowskie muszą ustalić, że osoby uprawnione w zakresie własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnicy, jak również eksperci, będą mogli aktywnie uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze.	***skreślony***

Or. en

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 15
Punkt uzasadnienia 8

(8) Celem usprawnienia dochodzeń karnych należy przewidzieć odpowiednie przepisy. Państwa członkowskie muszą ustalić, że osoby uprawnione w zakresie własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnicy, jak również eksperci, będą mogli aktywnie uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze.	***skreślony***

Or. en

Uzasadnienie

Z ogólnych względów prawno-politycznych należy odrzucić wszystko, co mogłoby uchodzić za „zdominowanie" postępowania karnego na korzyść indywidualnego posiadacza praw. W społeczeństwach demokratycznych, żyjących w państwie prawa, państwo posiada wyłączność na stosowanie rozwiązań siłowych. Podmioty prywatne nie są uprawnione do korzystania ze środków prawa karnego celem przeciwdziałania przypadkom naruszenia prawa przez obywateli.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 16
Punkt uzasadnienia 8

(8) Celem usprawnienia dochodzeń karnych należy przewidzieć odpowiednie przepisy. Państwa członkowskie muszą ustalić, że osoby uprawnione w zakresie własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnicy, jak również eksperci, będą mogli aktywnie uczestniczyć w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze.	***skreślony***

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 17
Punkt uzasadnienia 9

(9) Aby dochodzenie i ściganie karne dotyczące czynów zabronionych pod groźbą kary naruszających prawa własności intelektualnej były sprawniejsze, nie mogą one zależeć od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary.	***skreślony***

Or. en

Uzasadnienie

Organy prowadzące dochodzenia karne nie powinny mieć możliwości działania z własnej inicjatywy, zanim posiadacz praw wniesie skargę, ponieważ umowy licencyjne nie są publikowane, a podstawowym prawem posiadacza jest dowolne dysponowanie należącymi do niego prawami.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 18
Punkt uzasadnienia 9

(9) Aby dochodzenie i ściganie karne dotyczące czynów zabronionych pod groźbą kary naruszających prawa własności intelektualnej były sprawniejsze, nie mogą one zależeć od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary.	***skreślony***

Or. en

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 19
Punkt uzasadnienia 9 a (nowy)

	(9a) Prawa ustanowione w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej powinny być w pełni przestrzegane przy definiowaniu czynów przestępczych i kar, w

trakcie dochodzeń i podczas postępowań sądowych.

Or. en

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 20
Punkt uzasadnienia 10 a (nowy)

(10a) Przyjmuje się, że nienastawiona na zysk wymiana plików między osobami jest wyłączona z zakresu niniejszej dyrektywy.

Or. en

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 21
Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej.	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej.
Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej ***określonych przez prawodawstwo wspólnotowe lub prawo krajowe państw członkowskich.***	***Niniejsza dyrektywa obejmuje co najmniej następujące prawa*** własności intelektualnej.
	a) prawa autorskie;
	b) prawa ochronne pokrewne w stosunku do praw autorskich;
	c) prawa ochronne sui generis producentów baz danych;
	d) prawa ochronne twórców topografii produktów półprzewodnikowych;
	e) prawa do znaków towarowych;
	f) prawa do ochrony wzorów zdobniczych;
	g) prawa do patentu wraz z prawami wynikającymi z dodatkowych świadectw ochronnych;
	h) oznaczenia geograficzne;
	i) prawa do wzorów użytkowych;
	j) prawa wynikające z systemu ochrony odmian roślin;

	k) nazwy handlowe, jeżeli są one chronione jako wyłączne prawa własnościowe w danym prawie krajowym.

Or. de

Uzasadnienie

Konieczne jest dokładniejsze określenie merytorycznego zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, aby osiągnąć cel, jakim jest lepsze, bardziej przejrzyste i bardziej zrozumiałe stanowienie prawa.

Zadaniem Komisji nie może być ustalanie wykładni dyrektyw o takiej doniosłości z pominięciem organu prawodawczego poprzez podawanie do wiadomości swoich „poglądów".

Lista znajdująca się w art. 2 dyrektywy 2004/48/WE stanowi dodatkowe ułatwienie dla komisji przedmiotowo właściwej, jeżeli zechciałaby ona, uznając to za wskazane, w drodze odrębnych głosowań wykluczyć konkretne dziedziny prawne z zakresu stosowania dyrektywy.

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 22
Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***własności intelektualnej***.	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***autorskich i praw ze znaku towarowego w zakresie, w jakim te systemy prawa są zharmonizowane w prawodawstwie wspólnotowym***.
Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej określonych przez prawodawstwo wspólnotowe lub prawo krajowe państw członkowskich.	

Or. en

Uzasadnienie

Wyrok ETS w sprawie C-176/03 nie pozwala przynajmniej na podejmowanie działań wykraczających poza prawo wspólnotowe. W uzasadnieniu Komisji wskazuje się wyłącznie na naruszenie praw autorskich i podrabianie znaków towarowych. Należy zatem ograniczyć zakres dyrektywy do tych dwóch zagadnień. Jest to zgodne z porozumieniem TRIPS.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 23
Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***własności intelektualnej***.	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***autorskich i praw ze znaku towarowego w zakresie, w jakim te systemy prawa są zharmonizowane w prawodawstwie wspólnotowym***.
Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej określonych przez prawodawstwo wspólnotowe lub prawo krajowe państw członkowskich.	

Or. en

Uzasadnienie

Zakres niniejszej dyrektywy powinien zostać ograniczony do naruszenia praw autorskich oraz podrabiania znaków towarowych zgodnie z porozumieniem TRIPS oraz z ograniczeniami ustanowionymi w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie 176/03.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 24
Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***własności intelektualnej***.	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw ***autorskich i praw ze znaku towarowego w zakresie, w jakim te systemy prawa są zharmonizowane i przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym***.
Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej określonych przez prawodawstwo wspólnotowe lub prawo krajowe państw członkowskich.	

Or. en

Uzasadnienie

Konieczne jest poszanowanie orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Wyrok

ETS w sprawie C-176/03 nie pozwala na wyjście poza prawo wspólnotowe. Komisja Europejska powinna skoncentrować się na naruszeniu praw autorskich i podrabianiu znaków towarowych, czyli dwóch głównych zagadnieniach, które powinny zostać uwzględnione i przeanalizowane w niniejszej dyrektywie. W związku z tym należy ograniczyć zakres dyrektywy do tych dwóch kwestii. Jest to zgodne z porozumieniem TRIPS.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 25
Artykuł 1 ustęp 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do ***zapewnienia egzekwowania*** praw własności intelektualnej.	Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do ***zwalczania i zniechęcania do zamierzonych naruszeń*** praw własności intelektualnej ***popełnianych na skalę handlową***.

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka wprowadza sformułowanie użyte w porozumieniu TRIPS (art. 61), które stanowi podstawę niniejszego wniosku.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 26
Artykuł 1 ustęp 2

Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej ***określonych przez prawodawstwo wspólnotowe lub prawo krajowe państw członkowskich.***	***Dokonuje ona harmonizacji tych środków prawa karnego na szczeblu UE w przypadkach, gdy jest to konieczne do zwalczania zamierzonych naruszeń*** praw własności intelektualnej***, popełnianych w ramach działalności organizacji przestępczej lub wiążących się z zagrożeniem dla zdrowia i bezpieczeństwa.***

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka wprowadza sformułowanie użyte w porozumieniu TRIPS (art. 61), które stanowi podstawę niniejszego wniosku. Istnieje różnica między naruszeniami patentu popełnianymi podczas normalnej działalności handlowej, takimi jak legalne opracowanie produktów, a podrabianiem i piractwem dokonanymi umyślnie i z zamiarem oszukania. Istnieją środki prawa cywilnego mające zastosowanie do naruszeń patentu, a osoby, co do

których istnieje domniemanie, że dopuściły się naruszenia patentu, nie powinny być traktowane na równi z przestępcami, takimi jak piraci, czy fałszerze. W przypadku naruszenia patentu stanowiłoby to ingerencję w systemy prawa cywilnego państw członkowskich.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 27
Artykuł 1 ustęp 2 a (nowy)

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania w szczególności do naruszeń prawa własności intelektualnej w odniesieniu do:

- ***patentów, wzorów przemysłowych i dodatkowych certyfikatów ochrony***;
- ***równoczesnego przywozu oryginalnych towarów, które zostały wprowadzone na rynek za zgodą posiadacza prawa w kraju trzecim.***

Or. en

Uzasadnienie

Zakres niniejszej dyrektywy powinien być ograniczony do naruszenia praw autorskich oraz podrabiania znaków towarowych.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 28
Artykuł 1 ustęp 2 a (nowy)

Bez uszczerbku dla środków istniejących dotychczas w państwach członkowskich środki ustanowione w niniejszej dyrektywie mają zastosowanie jedynie do umyślnego podrabiania znaku towarowego lub piractwa praw autorskich.

Or. en

Uzasadnienie

Istnieje różnica między naruszeniami patentu popełnianymi podczas normalnej działalności handlowej, takimi jak legalne opracowanie produktów, a podrabianiem i piractwem dokonanymi umyślnie i z zamiarem oszukania. Istnieją środki prawa cywilnego mające

zastosowanie do naruszeń patentu, a osoby, co do których istnieje domniemanie, że dopuściły się naruszenia patentu, nie powinny być traktowane na równi z przestępcami, takimi jak piraci, czy fałszerze. W przypadku naruszenia patentu stanowiłoby to ingerencję w systemy prawa cywilnego państw członkowskich.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 29
Artykuł 1 ustęp 2 a (nowy)

Bez uszczerbku dla środków istniejących dotychczas w państwach członkowskich środki ustanowione w niniejszej dyrektywie mają zastosowanie jedynie do umyślnego i nastawionego na zysk podrabiania znaku towarowego lub piractwa praw autorskich.

Or. en

Uzasadnienie

Sprawą najwyższej wagi jest zdefiniowanie przestępstwa, ponieważ jest to delikatna i istotna kwestia.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 30
Artykuł 1 ustęp 2 b (nowy)

Nienastawiona na zysk wymiana legalnie uzyskanej treści pomiędzy osobami jest wyłączona z zakresu niniejszej dyrektywy.

Or. en

Uzasadnienie

W dyrektywie należy określić, że sankcje karne nie mają zastosowania w przypadku, gdy osoby wymieniają legalnie uzyskaną treść bez czerpania z tego tytułu zysku.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 31
Artykuł 1 ustęp 2 b (nowy)

Nienastawiona na zysk wymiana treści pomiędzy osobami jest wyłączona z zakresu niniejszej dyrektywy.

Or. en

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 32
Artykuł 2 ustęp 1 a (nowy)

W rozumieniu niniejszej dyrektywy naruszenia „o charakterze gospodarczym" oznaczają takie naruszenia, których dokonuje się regularnie z zamiarem czerpania z nich stałych i niemałych zysków.

Or. de

Uzasadnienie

Określenie „o charakterze gospodarczym" ma decydujące znaczenie w definicji czynu karalnego. Należy je zatem starannie sprecyzować. Koniecznie należy również brać pod uwagę to, że naruszający prawo dopuszcza się czynu karalnego w celach zarobkowych.

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 33
Artykuł 2 ustęp 1 a (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „naruszenie" oznacza każde naruszenie, w którego przypadku towar naruszający prawo własności intelektualnej przejmuje bez modyfikacji charakterystyczne cechy produktu lub znaku chronionego.

Or. en

Uzasadnienie

Zasadniczą kwestią jest precyzyjne zdefiniowanie przestępstwa. Harmonizacja sankcji karnych dotyczących własności intelektualnej musi ograniczać się do przypadków oczywistego piractwa. W niejednoznacznych sprawach, zwłaszcza dotyczących zakresu ochrony w przypadku podobieństwa, wystarczą sankcje cywilne. Sformułowanie opiera się na

zaleceniach Instytutu Maksa Plancka.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 34
Artykuł 2 ustęp 1 a (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „naruszenie na skalę handlową" oznacza obliczone na zysk naruszenie prawa własności intelektualnej, które naraża posiadacza tego prawa na znaczną bezpośrednią stratę.

Or. en

Uzasadnienie

Mimo że wniosek ma na celu karanie jedynie naruszeń popełnianych na skalę handlową (art. 3), to pojęcie to nie zostało zdefiniowane. Należy sformułować jasną definicję w celu uniknięcia niepewności prawnej. Chociaż w porozumieniu TRIPS nie zdefiniowano, co należy rozumieć pod pojęciem „na skalę handlową", kontekst TRIPS, użycie tego sformułowania w całym tekście i analiza procesu negocjacji dotyczących TRIPS sprawiają, że definicja jest zrozumiała.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 35
Artykuł 2 ustęp 1 a (nowy)

Wyrażenie „na skalę handlową" oznacza działania wykonywane z zamiarem osiągnięcia bezpośrednich lub pośrednich korzyści gospodarczych lub handlowych albo też działania wykonywane na tak dużą skalę, że mogą one narazić posiadacza tego prawa na znaczną bezpośrednią stratę.

Or. en

Uzasadnienie

Wyrażenie „skala handlowa" stanowi zasadniczy element definicji czynu karalnego, dlatego należy je precyzyjnie zdefiniować. Musi ono obejmować nie tylko działania wykonywane z zamiarem osiągnięcia bezpośrednich lub pośrednich korzyści gospodarczych lub handlowych, lecz również poważne akty piractwa na dużą skalę, tzn. takie, które wychodzą poza użytek indywidualny lub prywatny i które nie wiążą się z korzyścią gospodarczą dla sprawcy,

natomiast mogą oznaczać poważne szkody dla posiadacza praw.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 36
Artykuł 2 ustęp 1 a (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „skala handlowa" oznacza „działanie handlowe wykonywane z zamiarem bezpośredniego osiągnięcia korzyści finansowej".

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 37
Artykuł 2 ustęp 1 b (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „skala handlowa" oznacza działanie handlowe wykonywane z zamiarem osiągnięcia zysku.

Or. en

Uzasadnienie

Zasadniczą kwestią jest precyzyjne zdefiniowanie przestępstwa. Zwrot „skala handlowa" nie jest wystarczająco jasny. Konieczne jest działanie, które pozwoliłoby na ustalenie szczególnej intencji, ponieważ sędziowie nie potrafią czytać w myślach, aby wykryć taką intencję. Sformułowanie opiera się na zaleceniach Instytutu Maksa Plancka.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 38
Artykuł 2 ustęp 1 b (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „zamierzone naruszenie prawa własności intelektualnej" oznacza umyślne i świadome naruszenie tego prawa.

Or. en

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 39
Artykuł 2 ustęp 1 b (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „naruszenie na skalę handlową" oznacza obliczone na zysk naruszenie prawa własności intelektualnej, którego celem jest narażenie posiadacza tego prawa na znaczną bezpośrednią stratę finansową.

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 40
Artykuł 2 ustęp 1 c (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „naruszenie na skalę handlową" oznacza działanie handlowe wykonywane z zamiarem osiągnięcia zysku i które naraża posiadacza tego prawa na znaczną bezpośrednią stratę.

Or. en

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka zastępuje zwrot „obliczone na zysk naruszenie prawa własności intelektualnej" wyrażeniem „działanie handlowe, którego intencją jest osiągnięcie zysku". Konieczne jest użycie zarówno wyrazu intencja jak i działanie, ponieważ trudno orzekać o intencji, jeżeli nie doszło do działania.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 41
Artykuł 2 ustęp 1 c (nowy)

Do celów niniejszej dyrektywy „zamierzone naruszenie prawa własności intelektualnej" oznacza umyślne i świadome naruszenie tego prawa.

Or. en

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 42
Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary ***wszelkich zamierzonych naruszeń*** praw własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową***, jak również usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia***.	Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary ***zamierzonego naruszenia*** praw własności intelektualnej ***popełnionego*** na skalę handlową.

Or. en

Uzasadnienie

Sankcje karne za współsprawstwo i nakłanianie do jakiegokolwiek czynu przestępczego muszą być zarezerwowane dla najpoważniejszych przestępstw. Karanie współsprawstwa i nakłaniania mogłoby być nieproporcjonalne w przypadku naruszenia praw własności intelektualnej.

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 43
Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary ***wszelkich zamierzonych*** naruszeń praw ***własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową, jak również usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia.***	Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary naruszeń praw ***autorskich w przypadku jednoczesnego wystąpienia następujących elementów:***
	a) skopiowanie bez modyfikacji;
	b) działanie handlowe wykonywane z zamiarem osiągnięcia zysku;
	c) narażenie posiadacza praw na znaczną bezpośrednią stratę oraz
	d) umyślne i świadome naruszenie odnośnego prawa autorskiego.

Or. en

Uzasadnienie

Krajowe systemy prawa zawierają osobne przepisy dotyczące „usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia". Wspólnota nie powinna mieć prawa do harmonizacji tych przepisów, nawet zgodnie z wyrokiem w sprawie C-176/03. Harmonizacja dyrektywy w oparciu o dyrektywę może prowadzić do stworzenia różnych rozwiązań. Końcowym rezultatem będzie jeszcze większa fragmentaryczność niż dotychczas.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 44
Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają ***zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary*** wszelkich zamierzonych naruszeń praw ***własności intelektualnej*** popełnianych na skalę handlową***, jak również usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia.***	Państwa członkowskie zapewniają ***traktowanie jako czynów zabronionych pod groźbą kary*** wszelkich zamierzonych naruszeń praw ***autorskich*** popełnianych na skalę handlową***.***

Or. en

Uzasadnienie

Naruszenia praw autorskich i znaków towarowych należy definiować oddzielnie.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 45
Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary ***wszelkich zamierzonych naruszeń*** praw własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową***, jak również usiłowania naruszenia, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia.***	***1.*** Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary ***zamierzonego naruszenia*** praw własności intelektualnej ***popełnionego*** na skalę handlową.
	2. Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynów karalnych zamierzonych naruszeń praw autorskich w przypadku jednoczesnego wystąpienia następujących elementów:

a) działanie handlowe wykonywane z zamiarem osiągnięcia korzyści finansowej;
b) celowe narażenie posiadacza praw na znaczną bezpośrednią stratę finansową oraz
c) umyślne i świadome naruszenie danego prawa autorskiego.
3. Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynów karalnych zamierzonych naruszeń praw ze znaków towarowych w przypadku jednoczesnego wystąpienia następujących elementów:
a) oznakowanie identyczne ze znakiem towarowym naniesione na towary lub usługi identyczne z towarami lub usługami, na które zarejestrowano znak towarowy;
b) działanie handlowe wykonywane z zamiarem osiągnięcia korzyści finansowej;
c) celowe narażenie posiadacza praw na znaczną bezpośrednią stratę finansową oraz
d) umyślne i świadome naruszenie danego znaku towarowego.

Or. en

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 46
Artykuł 3 ustęp 1 a (nowy)

Państwa członkowskie zapewniają ponadto zakwalifikowanie usiłowania, współsprawstwa i nakłaniania do naruszenia prawa jako przestępstwa kryminalnego, w przypadku gdy usiłowanie, współsprawstwo i nakłanianie:

a) ma na celu udział w przestępczości zorganizowanej, lub
b) stanowi poważne zagrożenie zdrowia lub bezpieczeństwa.

Or. en

Uzasadnienie

Należy podkreślić różnicę pomiędzy naruszeniem patentu w trakcie prowadzenia normalnej działalności handlowej (legalne opracowywanie produktów) mogącej spowodować naruszenie nieważnych patentów, a podrabianiem i piractwem dokonywanym często przez organizacje przestępcze z zamiarem oszukania i z premedytacją. Sankcje karne za współsprawstwo i nakłanianie do jakiegokolwiek czynu przestępczego muszą być

zarezerwowane dla najpoważniejszych przestępstw; takie sankcje za współsprawstwo i nakłanianie byłyby nieproporcjonalne w przypadku naruszenia praw własności intelektualnej.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 47
Artykuł 3 ustęp 1 b (nowy)

Sankcje karne nie będą stosowane w przypadkach równoczesnego przywozu oryginalnych towarów, które zostały wprowadzone na rynek za zgodą posiadacza prawa w kraju trzecim.

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 48
Artykuł 3 ustęp 2 (nowy)

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie naruszenia znaku towarowego jako przestępstwa kryminalnego, w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:
a) oznakowanie identyczne ze znakiem towarowym naniesione na towary lub usługi identyczne z towarami lub usługami, na które zarejestrowano znak towarowy;

b) działanie handlowe oparte na intencji osiągnięcia zysku;

c) wyrządzenie znacznych bezpośrednich strat posiadaczowi praw; oraz
d) rozmyślne i świadome naruszenie danego znaku towarowego.

Or. en

Uzasadnienie

Punkt a) jest zgodny z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, art 1.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 49
Artykuł 3 ustęp 2 (nowy)

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako przestępstwa kryminalnego wszelkich popełnionych na skalę handlową przypadków naruszenia znaku towarowego, polegających na wykorzystaniu oznakowania identycznego ze znakiem towarowym naniesionym na towary lub usługi identyczne z towarami lub usługami, na które zarejestrowano ten znak towarowy.

Or. en

Uzasadnienie

Należy osobno zdefiniować naruszenie praw autorskich i naruszenie prawa do znaku towarowego.

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 50
Artykuł 3 ustęp 3 (nowy)

Sankcje karne nie będą stosowane w przypadkach równoczesnego przywozu oryginalnych towarów, które zostały wprowadzone na rynek za zgodą posiadacza prawa w kraju spoza UE.

Or. en

Uzasadnienie

Równoczesny przywóz oryginalnych towarów, które zostały wprowadzone na rynek za zgodą posiadacza prawa w kraju spoza UE nie jest traktowany jako nielegalny.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 51
Artykuł 3 ustęp 3 (nowy)

Definicja czynów zabronionych pod groźbą kary obejmuje również usiłowanie, organizację, kierowanie, współsprawstwo, ułatwianie i nakłanianie do naruszeń, o których mowa w niniejszym artykule.

Or. en

Uzasadnienie

Wszystkie formy uczestnictwa w takim naruszeniu powinny zostać zakwalifikowane jako przestępstwo kryminalne.

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 52
Artykuł 3 a (nowy)

Artykuł 3a

1. Każde z państw członkowskich podejmuje wszelkie niezbędne działania gwarantujące możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności osoby prawnej za czyn karalny zgodnie z art. 3, którego na jej korzyść dopuszcza się osoba działająca samodzielnie lub jako członek organu osoby prawnej i która zajmuje stanowisko kierownicze w organizacji osoby prawnej wynikające z:

a) pełnomocnictwa do reprezentowania osoby prawnej lub
b) pełnomocnictwa do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej lub
c) uprawnień kontrolnych w ramach organizacji osoby prawnej.
2. Poza przypadkami przewidzianymi w ust. 1 każde z państw członkowskich podejmuje wszelkie niezbędne działania gwarantujące możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności osoby prawnej, jeżeli brak nadzoru lub kontroli ze strony jednej z osób, o których mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie czynu karalnego w rozumieniu art. 3 na korzyść osoby prawnej przez osobę jej podległą.
3. Odpowiedzialność osób prawnych w rozumieniu ust. 1 i 2 nie wyklucza

	możliwości wszczęcia postępowania karnego w stosunku do osób fizycznych jako sprawców lub pomocników w przypadku czynu karalnego w rozumieniu art. 3. ***4. Na potrzeby niniejszej dyrektywy pojęcie „osoba prawna" oznacza każdy podmiot prawny posiadający ten status zgodnie z obowiązującym prawem z wyjątkiem organów państwowych lub osób prawnych prawa publicznego korzystających z praw wynikających ze sprawowania władzy państwowej oraz z wyjątkiem publicznoprawnych organizacji międzynarodowych.***

Or. de

Uzasadnienie

Różne systemy sankcji w stosunku do osób prawnych w poszczególnych państwach członkowskich wymagają jednolitego podejścia w kontekście prawnokarnym.

Zaproponowany tekst pochodzi z wniosku Rady w sprawie decyzji ramowej dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej (2005/003 (CNS) 8496/1/06).

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 53
Artykuł 4

1. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują ***następujące*** sankcje:	W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują ***skuteczne, proporcjonalne i odstraszające*** sankcje***.***
a) w przypadku osób fizycznych – kary pozbawienia wolności;	

b) w przypadku osób fizycznych i prawnych:

i) grzywny,

ii) konfiskatę przedmiotu, narzędzi i korzyści pochodzących z przestępstwa lub mienia o wartości odpowiadającej wartości tych korzyści.

2. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują również, we właściwych przypadkach, stosowanie następujących sankcji:

a) zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej;

b) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który służył głównie do popełnienia przedmiotowego naruszenia;

c) stały lub czasowy zakaz prowadzenia działalności handlowej;

d) objęcie nadzorem sądowym;

e) rozwiązanie;

f) zakaz korzystania z pomocy i dotacji publicznych;

g) opublikowanie orzeczeń sądowych.

Or. en

Uzasadnienie

Szczegółowy opis sankcji stwarza problemy ze względu na różnice między krajowymi systemami prawnymi. Zaproponowane sformułowanie jest zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącym działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa. Użycie takiego sformułowania jest zgodne z sugestią parlamentu holenderskiego i „Law Society of England and Wales", jak również z orzeczeniem ETS C-176/03.

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 54
Artykuł 4 ustęp 2

2. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują również, we właściwych przypadkach***, stosowanie następujących sankcji***:	2. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary, określonych w art. 3, państwa członkowskie przewidują również we właściwych przypadkach ***niezbędne środki gwarantujące możliwość zastosowania wobec odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, które mogą obejmować sankcje finansowe o charakterze prawnokarnym lub innym, np.***:
a) ***zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej;***	a) ***pozbawienie prawa do świadczeń lub pomocy o charakterze publicznym,***
b***) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który służył głównie do popełnienia przedmiotowego naruszenia;***	b) ***tymczasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności handlowej lub gospodarczej,***
c) ***stały lub czasowy zakaz prowadzenia działalności handlowej;***	c) ***nadzór sądowy,***
d) ***objęcie nadzorem sądowym;***	d) ***sądowy nakaz likwidacji,***
e) ***rozwiązanie;***	e) ***czasowe lub stałe zamknięcie przedsiębiorstw wykorzystanych w celu popełnienia przestępstwa,***
f) ***zakaz korzystania z pomocy i dotacji publicznych;***	f) ***publikowanie orzeczeń sądowych oraz***
g) ***opublikowanie orzeczeń sądowych***.	g) ***zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej.***

Or. de

Uzasadnienie

Por. uzasadnienie do poprawki 1. Tytułem uzupełnienia należy dodać, że nie ma potrzeby tworzenia od podstaw odpowiedniego katalogu sankcji wraz z jego zawartością i formą w odniesieniu do każdego tekstu prawnego. Dlatego też sankcje zaproponowane w punktach od a) do e) pochodzą z przytaczanego już tekstu Rady w sprawie decyzji ramowej dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej (2005/003 (CNS) 8496/1/06) i zostały uzupełnione o specyficzne propozycje z odpowiedniego tekstu źródłowego.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 55
Artykuł 4 ustęp 2

2. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują również, we właściwych przypadkach, stosowanie następujących sankcji:	***skreślony***
a) zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej;	
b) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który służył głównie do popełnienia przedmiotowego naruszenia;	
c) stały lub czasowy zakaz prowadzenia działalności handlowej;	
d) objęcie nadzorem sądowym;	
e) rozwiązanie;	
f) zakaz korzystania z pomocy i dotacji publicznych;	
g) opublikowanie orzeczeń sądowych.	

Or. en

Uzasadnienie

Sankcje, o których mowa w ustępie 2 zostały już określone w dyrektywie 2004/48 w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 56
Artykuł 4 ustęp 2 litera a)

a) zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej;	a) zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej***, a także, w odpowiednich przypadkach, zajęcie lub zniszczenie materiałów lub elementów wykorzystywanych zasadniczo do wytwarzania lub produkcji takich towarów.***

Or. en

Uzasadnienie

Wyjaśnienie

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 57
Artykuł 5

Artykuł 5	***skreślony***
Wymiar sankcji	
1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat pozbawienia wolności, gdy czyny te zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.	
2. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 podlegały sankcjom skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym. Sankcje te obejmują grzywny orzeczone przez sąd karny lub inny sąd:	
a) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej 100 000 EUR w przypadkach, które nie należą do najpoważniejszych;	
b) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej 300 000 EUR w przypadkach, o których mowa w ust. 1.	

Or. en

Uzasadnienie

Sankcje zostały juz przewidziane w art. 4, zgodnie z orzeczeniem ETS C-176/03.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 58
Artykuł 5 ustęp 1

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat pozbawienia wolności, gdy czyny te zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.	1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat pozbawienia wolności, gdy czyny te zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, ***jeżeli czyny te przyniosły posiadaczowi praw poważne straty ilościowe*** jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.

Or. en

Uzasadnienie

Postępowaniem karnym powinny zostać objęte również osoby, które, nawet jeżeli nie działają w ramach organizacji przestępczej, przyniosły posiadaczowi praw poważne lub duże straty. W przeciwnym razie, pojedyncza osoba mogłaby bezkarnie naruszyć prawa autorskie wiele tysięcy razy, nawet do celów promocyjnych lub organizując to w dowolny sposób i na wielką skalę.

Poprawkę złożył Bill Newton Dunn

Poprawka 59
Artykuł 5 ustęp 1

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat	1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat

pozbawienia wolności, gdy czyny te ***zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną***, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.	pozbawienia wolności, gdy czyny te ***uznane zostały za poważne przestępstwa***, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.

Or. en

Uzasadnienie

Istnieje obawa, że art. 5 ograniczałby się wyłącznie do czynów zabronionych popełnionych w ramach „zorganizowanej przestępczości". Ograniczające kryterium stosowania go może sprawić, że niemożliwe będzie utworzenie prawdziwie skutecznych europejskich ram egzekwowania przepisów karnych. Takie rozwiązanie jest dalekie od zamierzeń i wprowadza element, który nie jest obecny ani w systemach krajowych (za wyjątkiem Francji) ani w porozumieniu WTO TRIPS. Pilnie potrzebne jest ulepszenie wytycznych karania przestępstw dotyczących naruszania praw własności intelektualnej. Wytyczne wprowadzone we wniosku dotyczącym dyrektywy będą użyteczne tylko wtedy, gdy zostaną zastosowane do wszystkich czynów zabronionych, przynoszącym posiadaczom praw poważne szkody handlowe, niezależnie od tego, czy naruszenia te popełniono w ramach przestępczości zorganizowanej. Dlatego też z art. 5 wniosku dotyczącego decyzji ramowej należy usunąć odniesienie do „zorganizowanej przestępczości" i zastąpić je określeniem „poważne przestępstwa".

Poprawkę złożył Bill Newton Dunn

Poprawka 60
Artykuł 5 ustęp 2 litery a) i b)

a) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej ***100 000*** EUR w przypadkach, które nie należą do najpoważniejszych;	a) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej ***300 000*** EUR w przypadkach, które nie należą do najpoważniejszych;
b) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej ***300 000*** EUR w przypadkach, o których mowa w ust. 1.	b) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej ***500 000*** EUR w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

Or. en

Uzasadnienie

Zaproponowane przez Komisję minimalne kwoty najwyższych grzywien są zbyt niskie, a w związku z tym nie mają charakteru odstraszającego. W niektórych przypadkach piractwa lub podrabiania na skalę handlową grzywna w wysokości 100 000 euro jest zupełnie nieadekwatna. Ponieważ osoba prawna (tj. spółka lub przedsiębiorstwo) nie może odbyć kary więzienia, a kary finansowe stanowią skuteczny instrument prawa karnego, grzywny w tym przypadku powinny zostać ustalone na wyższym poziomie.

Poprawkę złożył Bill Newton Dunn

Poprawka 61
Artykuł 5 ustęp 2 a (nowy)

2a. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zagwarantować, że czyny zabronione pod groźbą kary popełniane wielokrotnie przez osobę fizyczną lub prawną w innym państwie członkowskim, w przypadku czynów, o których mowa w art. 3, są uwzględniane przy ustalaniu poziomu grzywien, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Or. en

Uzasadnienie

Aby zapewnić bardziej skuteczne, powstrzymujące i odstraszające środki prawa karnego pozwalające na zwalczanie zjawiska piractwa i podrabiania na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej, niezbędne jest uwzględnienie przy nakładaniu kary na przestępcę przez sądy krajowe czynów popełnionych w innym państwie członkowskim. Pozwoli to uniemożliwić poważnym przestępcom wykorzystania możliwości rynku wewnętrznego, polegającego na przenoszeniu działalności do innego państwa członkowskiego w przypadku wyroku skazującego w jednym z państw członkowskich UE za przestępstwo w dziedzinie ochrony własności intelektualnej.

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 62
Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, ***przynajmniej*** wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z	Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością

przestępczością zorganizowaną, ***jak również*** gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.	zorganizowaną, ***lub*** gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.

Or. fr

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 63
Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, przynajmniej wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną***, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.***	Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, przynajmniej wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną.

Or. de

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 64
Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, ***przynajmniej wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach***	***W przypadkach, o których mowa w art. 5 niniejszej dyrektywy,*** państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa.

organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.

Or. en

Uzasadnienie

Takie rozszerzone uprawnienia dotyczące konfiskaty powinny odnosić się do tych samych naruszeń i czynów, do których ma zastosowanie dyrektywa.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 65
Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, ***przynajmniej*** wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.	Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.

Or. en

Poprawkę złożył Bill Newton Dunn

Poprawka 66
Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej	Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej

skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, przynajmniej wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary ***zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej … w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną***, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.	skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, przynajmniej wtedy gdy czyny zabronione pod groźbą kary ***stanowią poważne przestępstwo***, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.

Or. en

Uzasadnienie

Istnieje obawa, że art. 6 ograniczałby się wyłącznie do czynów zabronionych popełnionych w ramach „zorganizowanej przestępczości". Artykuł ten będzie użyteczny tylko wtedy, gdy zostanie zastosowany do wszystkich czynów zabronionych wyrządzających posiadaczom praw poważne szkody handlowe, niezależnie od tego, czy naruszenia te popełniono w ramach przestępczości zorganizowanej. Dlatego też z art. 6 wniosku dotyczącego decyzji ramowej należy usunąć odniesienie do „zorganizowanej przestępczości" i zastąpić je określeniem „poważne przestępstwa".

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 67
Artykuł 6 a (nowy)

Artykuł 6a
Nadużycie władzy
Państwa członkowskie zapewniają możliwość zakazu i karania nadużywania gróźb stosowania sankcji karnych, za pomocą środków karnych, cywilnych i proceduralnych.
Państwa członkowskie zakazują nadużyć proceduralnych, zwłaszcza że do egzekwowania wymagań prawa cywilnego stosuje się środki karne.

Or. en

Uzasadnienie

Możliwość powstrzymania potencjalnego sprawcy (tj. konkurencji) przed naruszeniem prawa

do własności intelektualnej zwiększa się znacząco, jeżeli ich posiadacz dysponuje instrumentem w postaci środków karnych. Zarówno prawo międzynarodowe, jak i prawo europejskie przewidują konieczność przeciwdziałania nadużyciom praw ochrony własności intelektualnej. Nadużycie narusza swobodę konkurencji, co jest niezgodne z art. 28 i nast. oraz z art. 81 i nast. Traktatu WE.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 68
Artykuł 6 a (nowy)

Artykuł 6a

Nadużycie

Państwa członkowskie zapewniają za pomocą środków karnych, cywilnych i proceduralnych zakaz nadużywania gróźb stosowania sankcji karnych, i zapewniają w tym celu odpowiednie kary. Państwa członkowskie zakazują również nadużyć proceduralnych.

Or. en

Uzasadnienie

Państwa członkowskie zakazują nadużyć proceduralnych, zwłaszcza że do egzekwowania wymagań prawa cywilnego stosuje się środki karne.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 69
Artykuł 6 b (nowy)

Artykuł 6b

Prawa oskarżonych

Państwa członkowskie zapewniają należytą ochronę i przyznanie praw oskarżonym.

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 70
Artykuł 7

Artykuł 7	***skreślony***
Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.	

Or. en

Uzasadnienie

Prywatyzacja postępowania kryminalnego stron, których interesy wchodzą tutaj w grę, należy odrzucić ze względu na ogólną politykę w dziedzinie prawa. W społeczeństwach demokratycznych, żyjących w państwie prawa, państwo posiada wyłączność na stosowanie rozwiązań siłowych. Podmioty prywatne nie są uprawnione do korzystania ze środków prawa karnego celem przeciwdziałania przypadkom naruszenia prawa przez obywateli. Natomiast każda osoba ma prawo domagać się zapewnienia ochrony przez państwo, w razie potrzeby za pomocą środków prawa karnego. Ściśle określone zasady postępowania karnego mają charakter wiążący wyłącznie dla organów ścigania. Nawet w przypadku gdyby prawo postępowania karnego miało zastosowanie do wszystkich członków wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, brakowałoby elementu kontroli demokratycznej, ponieważ posiadacze prawa własności intelektualnej nie sprawują funkcji publicznej i w związku z tym nie obowiązują ich przepisy wewnętrzne wydawane przez organy ścigania. Zobowiązanie państw członkowskich do tak szerokiego oddelegowania pewnych funkcji w ramach postępowania karnego podmiotom prywatnym byłoby w związku z tym niezgodne z podstawową strukturą społeczeństwa demokratycznego.

Poprawkę złożył Ignasi Guardans Cambó

Poprawka 71
Artykuł 7

Artykuł 7	***skreślony***
Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach	

prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.

Or. en

Uzasadnienie

Wnioski wypływające z prywatyzacji postępowania kryminalnego w interesie stron, których interesy wchodzą tutaj w grę, należy odrzucić ze względu na ogólną politykę w dziedzinie prawa. W społeczeństwie demokratycznym, żyjącym w państwie prawa państwo posiada wyłączność na stosowanie rozwiązań siłowych. Podmioty prywatne nie są uprawnione do korzystania ze środków prawa karnego, celem przeciwdziałania przypadkom naruszenia prawa przez obywateli.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 72
Artykuł 7

Artykuł 7	***skreślony***
Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze	
Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.	

Or. en

Poprawkę złożył Rainer Wieland

Poprawka 73
Artykuł 7

Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość ***aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach***	Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość ***udzielenia stosownej pomocy w osiągnięciu***

prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.	***celu dochodzeń.***

Or. de

Uzasadnienie

Zaproponowany tekst mógłby wywoływać mylne wrażenie, że chodzi o uzasadnione (i zaskarżalne) prawo poszkodowanych do uczestnictwa w dochodzeniach lub prawo do otrzymania informacji od władz.

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 74
Artykuł 7

Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, ***możliwość aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze*** w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.	Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich ***należycie umocowanym*** pełnomocnikom, jak również ekspertom, ***dostęp do informacji wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych prowadzących dochodzenie*** w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.

Or. en

Uzasadnienie

Sformułowanie tego artykułu jest za mało jednoznaczne: zgodnie z prawem sąd może zezwolić każdej ze stron na powołanie ekspertów. należy jednak ograniczyć bezpośredni udział w dochodzeniu przedstawicieli reprezentujących posiadacza prawa do ochrony własności intelektualnej; w przeciwnym razie posiadacze praw stanowiliby zagrożenie dla postępowania karnego, stawiając pod znakiem zapytania bezstronny i sprawiedliwy charakter dochodzenia. Proponowane przez Komisję środki są nieproporcjonalne, gdyż sąd powinien dysponować możliwością interpretacji.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 75
Artykuł 7

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze	Zespoły dochodzeniowo-śledcze

Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich ***pełnomocnikom***, jak również ***ekspertom***, możliwość ***aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze*** w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.	***Posiadacze*** praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich ***pełnomocnicy***, jak również ***eksperci***, ***mają*** możliwość ***dostarczania informacji zespołom dochodzeniowo-śledczym prowadzącym dochodzenie*** w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3.

Or. en

Poprawkę złożyli Kathalijne Maria Buitenweg, Giusto Catania, Umberto Guidoni

Poprawka 76
Artykuł 8

Artykuł 8 ***Wszczęcie postępowania karnego***	***skreślony***
Państwa członkowskie upewniają się, że możliwość wszczęcia dochodzenia lub ścigania karnego dotyczącego czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 nie zależy od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary, przynajmniej jeśli czyn ten został popełniony na terytorium państwa członkowskiego.	

Or. en

Uzasadnienie

Organy prowadzące postępowanie karne nie powinny mieć możliwości działania z własnej inicjatywy, zanim właściciel praw wniesie skargę, ponieważ umowy licencyjne nie są publikowane, a podstawowym prawem właściciela praw jest dowolne nimi dysponowanie.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 77
Artykuł 8

Artykuł 8 ***Wszczęcie postępowania karnego***	***skreślony***

Państwa członkowskie upewniają się, że możliwość wszczęcia dochodzenia lub ścigania karnego dotyczącego czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 nie zależy od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary, przynajmniej jeśli czyn ten został popełniony na terytorium państwa członkowskiego.

Or. en

Poprawkę złożył Marco Cappato

Poprawka 78
Artykuł 8 a (nowy)

Artykuł 8a
Ochrona danych osobowych

Art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, który dotyczy ochrony danych osobowych oraz dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[1] są w pełni przestrzegane w trakcie dochodzeń i postępowań sądowych.

[1] Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31

Or. en

Uzasadnienie

Art. 8 Karty stanowi, że „każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych, które jej dotyczą" oraz „dane te muszą być przetwarzane rzetelnie w określonych celach i za zgodą osoby zainteresowanej lub na innej uzasadnionej podstawie przewidzianej ustawą. Każda osoba ma prawo dostępu do zebranych danych, które jej dotyczą i prawo do dokonania ich sprostowania." Dyrektywa ma na celu ochronę praw i swobód osób w zakresie przetwarzania danych osobowych poprzez ustalenie wytycznych określających, kiedy tego rodzaju przetwarzanie jest zgodne z prawem.

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 79
Artykuł 8 a (nowy)

Artykuł 8a

Ochrona danych osobowych

Art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, który dotyczy ochrony danych osobowych oraz dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych[1] są w pełni przestrzegane w trakcie dochodzeń i postępowań sądowych.

_____

[1] Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31

Or. en

Poprawkę złożyła Edith Mastenbroek

Poprawka 80
Artykuł 9 ustęp 1 akapit pierwszy

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia … r. [w terminie 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy]. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia … r. [w terminie 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy] ***oraz po pełnym wdrożeniu dyrektywy 2004/48.*** Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Or. en

Uzasadnienie

Do października 2006 dyrektywę 2004/48 w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej wdrożono tylko w 12 państwach członkowskich.